

освіти на предмет адекватності відображення соціальних ролей жінки та чоловіка, оскільки гендерні стереотипи закладаються ще у дитсадках та школах, захист інформаційного простору від даних дискримінаційного характеру, стимулювання жінок до участі у політиці, підтримка жінок-політиків нового покоління, а також тісна співпраця із чоловіками-політиками щодо необхідності залучення жінок та передачі їм необхідного досвіду.

Список використаних джерел

1. The Global Gender Gap Report 2014[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://reports.weforum.org/global-gender-gap-report-2014/>.

Краснова К.В., слухач магістратури
юридичного факультету Запорізького
національного університету

ЖІНКИ НІМЕЧЧИНИ В БОРОТЬБІ ЗА РІВНІ ПРАВА

Витоки розуміння державою вагомості особистої цінності кожної особи в контексті рівності прав та обов'язків жінок і чоловіків в усіх сферах життя, слід шукати в 50-80-х рр. ХХ ст. Проблема розмежування прав жінок і чоловіків у юридичній думці викликала появу низки термінів, а саме «жіночі студії», «фемінізм», «емансипація» та ін. в США, Німеччині та Нідерландах. Зазначені терміни відображали розмежування ролі, місця жінки в громадянському суспільстві, теоретичне і практичне обґрунтування гендерної рівності. У свою чергу, Німеччина впродовж десяти останніх років виступає яскравим прикладом країни яка підтримує рівноправ'я жінок і чоловіків та практичний досвід якої, у цьому питанні, може стати вагомим базисом для інших Європейських країн.

Дослідження питання прав людини займає чільне місце у колі наукових інтересів сучасних українських і зарубіжних

учених. Методологічним підґрунтям аналізу слугуватимуть наукові доробки таких вчених як: О. Бажан, Л. Борисова, А. Будафенк, В. Солошенко, Г. Малкін та інші.

Свого часу висунув слушну думку науковець Г. Ле Бон. Так, зокрема вчений зазначив, що чоловіки та жінки можуть мати спільні інтереси, спільні почуття, але ніколи - однакові асоціації ідей. Чимало представників «сильної статі» воліють прикриватися гендерними стереотипами та роздмухувати розбіжності, аніж шукати шляхи порозуміння та рівності. Отож жінкам нічого не залишається, як виборювати свої права, задекларовані в чинному законодавстві [1].

Як відомо, перші літературні здобутки в розрізі фемінізму в Німеччині датуються 1792 роком, саме в цей період вийшла в світ доволі скандальна книга, Т. Готтліба фон Гіппеля «Про поліпшення громадянського становища жінки». Книга викликала численні негативні публікації в ЗМІ, газети та виступи представників держави та громадськості, в більшості були пронизані певною державною політикою того часу, яка розглядала жінку як об'єкт материнства, турботи і любові.

Перші жіночі хвилі незадоволення виникли в 1848р, причиною яких була відсутність виборчого права для жінок. Історія визнання цього права за представницями слабкої статті в Німеччині, тісно пов'язана з історією функціонування політичних партій в країні. Зокрема в період роботи єдиної керівної Націонал-соціалістичної робітничої партії Німеччини, яка підтримувала диктаторський режим під чітким керівництвом Адольфа Гітлера, виборче право за жінками було скасовано і відновилося лише після завершення Другої Світової війни в 1949 році. Боротьба за рівноправність в усіх сферах життя в Німеччині не стихає і сьогодні.

Саме емансипація прекрасної половини людства спричиняє те, що у Німеччині все менше і менше народжується дітей. Основний фактор - жінки відкладають народжування «на потім», а іноді «потім» стає ще пізніше або й взагалі, як кажуть німці «zu spat» (запізно). Воно й зрозуміло, що багато жінок

хочуть спочатку вирішити питання кар'єри, а потім присвятити себе материнству [2].

Заслугує уваги аналіз окремих досліджень гендеру в організації, що був здійснений науковцем М. Ткаличем. Вчений зазначає, що дискримінація в сфері праці багато в чому обумовлена проблемами стереотипів та сексизму. Унаслідок диференційної соціалізації, отриманої жінками й чоловіками, вони реалізують себе в різних видах професійної діяльності. Однак, сама по собі соціалізація не спроможна пояснити, яким чином виник сегрегований за статевою ознакою ринок праці, чому кожна стаття має обирати певні види занять і чому розподіл професій за статтю змінюється певним чином з плином часу [4, с. 47].

Вагомим внеском в підтримці рівноваги правового статусу жінки на ринку праці і з метою ліквідації дискримінації був офіційно закладений 06 березня 2015 року шляхом прийняття Закону ФРН «Закон про рівноправну участь жінок і чоловіків на керівних позиціях у приватному і громадському секторах». Даний закон передбачає для публічних приватних компаній, державних корпорацій та Європейських компаній, з кількістю співробітників понад 2 тис. осіб призначається квота, за якою жінки повинні обіймати в раді директорів або «в іншому відповідальному органі» не менше 30% від загального числа керівників. Квота набирає чинності з 1 січня 2016 року [3].

Таким чином, цей компроміс може слугувати поштовхом до збалансування кількісних показників зайнятості жінок на керівних посадах. Слід погодитися, що на зрівняння обсягу прав жінок і чоловіків потрібні десятиліття клопітної роботи державних органів та держави в цілому, але так чи інакше, можна говорити, що прогрес є у залученні більшої кількості жінок до роботи, у свою чергу, ця тенденція знайшла свою підтримку в державній політиці Німеччини.

Список використаних джерел

1. Борисова Л. Права жінок: Крізь терни до політики / Л. Борисова // - [Електронний ресурс]: - Режим доступу: <http://www.civicua.org/library/view.html?topic=1563121>;

2. Будафенко А. Куди веде жіноча емансипація в Німеччині ? / А. Будафенко // - [Електронний ресурс]: - Режим доступу: <http://rakurs.rovno.ua/9528>;

3. Новини РБК – України. Парламент Німеччини ввів гендерні квоти - [Електронний ресурс]: <http://www.rbc.ua/ukr/news/parlament-germanii-vvel-gendernye-kvoty-06032015173400>;

4. Ткалич М.Г. Соціально-психологічні особливості гендерної взаємодії в організації / М.Г. Ткалич // Проблеми сучасної психології. – 2012. – № 1. – С. 46 – 52.

Малоголова О., ад'юнкт кафедри
юридичної психології Національної
академії внутрішніх справ

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ПІДРОЗДІЛІВ БОРОТЬБИ З НЕЗАКОННИМ ОБІГОМ НАРКОТИКІВ

Одним з першочергових завдань психології професійної діяльності працівників органів внутрішніх справ (ОВС) є професіографічне вивчення основних видів діяльності в органах внутрішніх справ України. Всебічне й глибоке професіографічне дослідження професійної діяльності є необхідною передумовою вирішення проблем, пов'язаних з ефективністю використання кадрового потенціалу, оптимізацією процесів відбору, підготовки та перепідготовки кадрів, раціоналізацією режимів і умов праці, зниженням травматизму і професійних захворювань. Основною метою професіографічного вивчення основних видів діяльності в органах внутрішніх справ України є визначення вимог до індивідуальних психологічних, психофізіологічних і особистісних властивостей та якостей працівників, визначення сукупності професійно важливих якостей, необхідних для оволодіння професією, створення на їх ґрунті еталонної моделі фахівця-професіонала [3, с.28].